

Det nationale Repertoire bør kunne spilles bedst paa det kgl. Theater; dette bør derfor have Udfigt til at kunne samle de bedste Skuespillere. Men Betingelserne for, at det kgl. Theater kan beholde eller erhverve saadanne, ere netop, at de kun der kunne spille det virkelige nationale Repertoire, og desuden, at de kun der kunne have en nogenlunde betragtet Stilling i økonomisk Henseende. Der bør derfor, som Hovedbetingelse for, at Monopolet kan hæves, holdes fast paa, at Bestemmelsen i Lov angaaende Eftertryk m. m. af 29de December 1857, § 19, at „30 Aar efter Forfatterens Død kunne hans efterladte dramatiske Værker eller Kompositioner opføres af Enhver, som forøvrigt er berettiget til at give offentlige Forestillinger af den paagældende Art“ ikke vil kunne finde Anvendelse paa de nævnte Forfattere. Saaledes, at altsaa deres dramatiske Værker, som ypperste Støtte for national Skuespilkunst, bestandig skulle tilhøre det kgl. Theater, der da forhaabentlig stedse bedst vil formaa ved sin sceniske Fremstilling at faste Lands over de omhandlede Forfatteres Værker — og over deres Eftermæle.

Det ligger i Sagens Natur, at naar en Bestemmelse som den nævnte vedtages, indeslutter den tillige en Forpligtelse for det kgl. Theater til stadigt at opføre disse Forfatteres Værker.

I Forbigaaende henleder jeg her Opmærksomheden paa vedlaagte Udfigt over, hvad der under den nuværende Theaterbestyrelse er opført af Holbergs, Dehlschlagers, S. L. Heibergs, H. Herzh og Hofstrups Værker. Naar Dehlschlager er opført sjældnere end ønskeligt, da ligger det i, at det kgl. Theater i den senere Tid har manglet Personligheder, der egne sig til at udføre hans Heltefigurer. Smidderid, Theatret er sig sin Forpligtelse fuldkommen bevidst, og det ønsker intet hellere end at kunne udføre den.

Fremdeles bør der for Skuespillets Vedkommende holdes fast paa, at et privat Theater ikke med Hensyn til Opførelse af et udenlandsk Stykke i Oversættelse eller af en Opera kan erhverve en Eneret, der kan gøres gjældende overfor det kgl. Theater; idet dette altid skal være berettiget til ogsaa at købe og opføre Stykket eller Operaen.

Med Hensyn til de private Theatres eventuelle Ret til at opføre Operaer, bør den Betingelse fastholdes, at der i Saisonen, o: fra 1ste September til 31te Mai, paa de private Theatre kun kan opføres Opera i det danske Sprog.

Billighed taler i høi Grad for, at der bør gives det kgl. Theater en Frist, hvori det ved Opførelse kan fikre sig nogle Stykker af det ældre Repertoire. Derfor bør Bestemmelsen i § 18 af Loven om Eftertryk m. m. om, at naar et Arbejde ikke har været bragt til offentlig Opførelse i 5 paa hinanden følgende Aar af den, hvem udelukkende Ret til Opførelsen har været overdraget, da Forfatteren kan overdrage en lignende Ret til en Anden, — først kunne finde Anvendelse paa det kgl. Theaters Repertoire fra den eventuelle Lovs Rundgjørelse at reagne.

Jeg skal her henlede Opmærksomheden paa den tilstedeværende Opfattelse, at Bestemmelsen i § 18 ikke kan gøres gjældende overfor det kgl. Theater. Forfattere, der have kontraheret med det kgl. Theater om et Stykke, maa anses kontraktmæssigt bundne ved Bestemmelsen i § 6 i Regulator angaaende de til Opførelse paa det kgl. Theater indsendte og antagne Stykker (allerhøieste Resolution af 23de Juli 1856), og denne Bestemmelse kan opfattes som en fra Forfatterens Side sket Krævsel af Retten efter § 18. At en saadan Krævsel maa kunne finde Sted, udtales i den kgl. Landsovers, samt Hof- og Stadsrets Dom af 11te Marts 1872.

Sluttelig skal jeg erindre om, at hvis de ovenstaaende Forslag maatte blive gennemførte, ville de private Theatre strax faae hele Udlandets saa vel klassiske som moderne dramatiske Litteratur til fri Raadighed. Desuden ville de efterhaanden kunne vælge blandt det kgl. Theaters betydelige Repertoire af 1715 Stykker — dog herfra undtagne de tidt nævnte 5 nationale Forfatteres dramatiske Værker. Men selv hvad disse angaar, vil der endelig intet være til Hinder for, at Theaterbestyrelsen under særlige Omstændigheder kan for sit Vedkommende give de private Theatre Tilladelse til at opføre enkelte af dem.

Hermed tillader jeg mig at henstille ovenstaaende Bemærkninger til det høie Ministeriums velvillige Overbetelse.

Kallefen.